

forslaget at gjøre denne Indretning saa behagelig for og saa overeensstemmende med dens Anstuelser og Planer, som skal sættes i Spidsen for denne Anstalt, som vel muligt. Spørger man, om den Instrux, som skal udfærdiges, tilstrækkelig vil kunne afværge Manglerne herved, saa svarer jeg, at jeg vel haaber det, men at jeg ikke veed det. Jeg antager, at en saadan Anstalt ikke blot bør hvile paa de faste Elementer, som den foregaaende ærede Taler fremhævede og paapegede, men at det er ikke mindre vigtigt for Anstaltens Fremtid, at Rigsdagen forud kjender den Instrux, der skal meddeles Bestyrelsen, og som bør blive uforandret opretholdt, hvad den ikke vil blive, naar den ikke udgjør en integrerende Deel af den udførelse af Lov eller idetmindste i en hindende Form har været meddeelt Rigsdagen forud. Dette er altsaa endnu en Grund for mig til at stemme imod Lovforslaget i det Hele. Jeg har ønsket ikke at gjøre dette uden tilstrækkelig at have oplyst, hvorfor jeg gjør det; jeg har troet at skylde en Institution, som jeg har omfattet med saamegen Kjærlighed, ikke at stemme imod det foreliggende Lovforslag uden at have oplyst, hvorfor jeg ikke kan stemme for det.

Finansministeren: Der er fra begge de ærede Medlemmer, som nu have udtalt sig imod Lovforslaget, fremkommet Ytringer, som jeg ikke kan lade staae uimodsagte, og allermindst, forsaavidt de refererede sig til Udtalelser, der skulde være fremkomne fra mig, og med Hensyn til hvilke jeg maa sige, at de Slutninger, som man deraf har draget, ialfald berøve paa en Misforstaaelse. Det blev yttret af det ærede Medlem, som nu nys satte sig, at jeg skulde have sagt, at den Anstalt, hvorom der er Spørgsmaal i Lovforslaget, væsentlig var bygget paa den Reservecfond, som den kunde modtage fra de allerede bestaaende Anstalter. Jeg er mig ikke bevidst at have sagt noget Saadant; men, skulde jeg have sagt Noget, der kunde tydes i den Retning, da er det min Pligt paa dette Sted bestemt at desavouere mig selv. Jeg har sagt, at det var en væsentlig Støtte for Styrelsen af en Anstalt, altsaa ogsaa for den foreslaaede, at der

var en Reservecfond, og jeg har sagt, at jeg ikke saa nogen anden og smukkere Anvendelse af den Reservecfond, der er tilføede fra de ældre Anstalter; end at lade den staae som en Reservec ogsaa for den nye Anstalt. Men det har aldrig nogensinde kunnet falde mig ind at drage i Tvivl eller at udtale nogen Tvivl om, at de Grundamenter, hvorpaa det foreliggende Lovforslag og den deri omhandlede Anstalt ere byggede, ere saa paalidelige, som de overhovedet taget kunne være det; thi, vel at mærke, det kan jo ikke frugaaes, at der altid mere eller mindre kan gjøre sig Tilfældigheder gjældende i denne Art af Forhold, som ikke forud kunne neutraliseres selv af de paalideligste Beregninger. — Naar det ærede 6te kongevalgte Medlem (Andræ) udtalte sig om det Tvivlsomme i de gjorte Beregninger og navnlig lagde stor Vægt paa, at de kun vare foreløbige, da maa jeg tilstaae, at jeg ogsaa dert mærkede Noget af en ikke officiel Virksomhed. Da der synes at være en Uklarhed tilføede i det ærede Medlems Opfattelse af mine maaskee ikke ganske klare Ord igaar, saa skal jeg her paany sige, at der hos begge de mathematikkundige Medlem tidligere har været Tvivl om, hvorvidt man kunde eller burde blive staaende ved de Erfaringer, som man havde hertillands, eller om man ikke maatte gaae til Erfaringerne fra fremmede Lande, men at det først af den ældste af disse mathematikkundige Directeurer blev under Diskussionen herom fastholdt, at man burde blive staaende ved sine egne Erfaringer, og at den Tvivl, som den anden mathematikkundige Directeur hidtil havde næret — og som han desværre endnu har givet Udtryk i sit Skrift, naaget han selv tidligere har forladt den —, at denne Tvivl blev opgivet af ham, og at han saaledes har arbejdet sammen med den førstnævnte Directeur paa det Grundlag, der nu foreligger i Genhold til den Beslutning, der derom endelig blev fattet, og som blev tiltraadt allerede i November 1868 af den samlede Bestyrelse, uden at der fra nogen Side var gjort det allermindste Forsøg paa at øve Tryk paa de mathematikkundige Medlemmer, for at faae dem til at gaae i en anden Retning end den, der efter deres Overbeviisning var den rette at lade An-